

Po susitikimo nusipiešė kryžių

Nuo seno Antanas Gureckis garsėjo aukšto lygio diplomatija. Jis vengė bet kokių konfliktų, nesusipratimų verslo pasaulyje, tad panašios situacijos buvo visiškai svetimos. Taigi, jis neturėjo nė menkiausių žinių, kaip tinkamai išspręsti šitą rimtai užvirtą nesantaiką su didžiosios verslo grupės atstovais.

2010 m. kovo 1-ąją Kauno miesto apylinkės teismo teisėja Liuba Kymantienė paskelbė nutartį, kurioje atsiskleidė visa vėliau nutikusių tragiškų įvykių esmė. Statybų veteranas skundėsi, jog jam grasina, kad jis netgi gali prarasti gyvybę. Kaip vėliau išaiškėjo, taip viskas ir atsitiko.

E. Rumšas teisėsaugininkams pasakojo, kad 2010-ųjų kovą A. Gureckiui paskambino žinomas kaunietis verslininkas Zigmąs Petrauskas. Susitikimas buvo numatytas Kauno Savanorių prospekte esančioje picerijoje. Tame pačiame stikliniame verslo centro pastate, kur skandalingai bankrutavusio holdingo EBSW klestėjimo laikotarpiu čia veikė koncerno biuras. Be to, kadaise šio pastato statybomis rūpinosi A. Gureckio vadovaujama „Mitnija“.

Įdomiausia, kad šiame susitikime, be Z. Petrausko, dalyvavo ir kaunietis milijonierius Raimundas Petrikas. Jo brolis – buvęs EBSW prezidentas Gintaras Petrikas. „A. Gureckis man sakė, jog R. Petrikas ir Z. Petrauskas ragino skambinti D. J. Mockui. Šią informaciją paviešinau visoms institucijoms, teismų pirmininkams, politinių partijų vadovams“, – prisiminė V. Gureckienė.

Buvusio statybų lyderio našlė pastebėjo, kad Antanas buvo išsuktas į pinkles. Po minėto susitikimo Kauno picerijoje A. Gureckis paskambino D. J. Mockui ir pakvietė pasimatyti Vievyje veikusioje kavinėje „Keturių sostinės“. „Tai buvo toks įtampos kupinas laikas, kai kone kasdieną Antaną vis kažkas telefonu kviesdavosi atvažiuoti pasišnekėti į Vilnių ar kažkur pusiaukelėje tarp Kauno ir Vilniaus. Kaip supratau, šitie vyrukai jį kaip reikiant pradėjo tąsyti“, – atsiminė V. Gureckienė.

Tomis dienomis A. Gureckis jau pradėjo daug ką slėpti ir nuo žmonos, vakarais vis dažniau išeidavęs pasivaikščioti su šuniu. Bet našlė įsitikinusi, kad kažkas Antaną nuolat kviesdavosi pokalbiams netoli šeimos namų esančioje „Mega“ prekybos centro aikštelėje. „Neabejoju, kad jis turėjo sukaupęs kompromituojančios medžiagos apie jį terorizavusius veikėjus, bet greičiausiai vėliau buvo parduotas ir išduotas tų vadinamųjų „geradarių“, kurie jį kvietė vakariniams susitikimams šalia namų“, – įsitikinusi moteris.

Kaip bylos tyrėjams pasakojo E. Rumšas, atvykus į sutartą susitikimą Vievio kavinėje su D. J. Mockumi, prie kito stalelio sėdėjo trys nepažįstami vyrai, kurie atvykęlius iš Kauno nužiūrėjo piktais žvilgsniais. V. Gureckienė prisiminė iš Antano pasakojimų, kad „tądien kavinėje sėdėjo daug vyrų, kurie buvo pasipuošę odiniais švarkais“.

Vienas iš tų vyrų netikėtai pasišalino, o po 20 minučių kavinėje pasirodė ir D. J. Mockus. Santūrumu pasižymėjusį A. Gureckį garsūs šalies verslo veikėjai pakankamai aršiai užsipulė. Šitą „akistatą“ stebėjęs E. Rumšas vėliau pasakojo, kad A. Gureckis D. J. Mockaus paklausė: „Ką aš tau, Dariau, blogo padariau?“ O šis neva arogantiškai atšovė: „Tu mane

pažeminai ir apvogei.“ Tai buvo pasakyta „agresyvia forma“. Po to D. J. Mockus atsistojo ir pasakė, kad verčiau A. Gureckis kalbėtųsi su R. Kurlianskiu.

E. Rumšas paklausė D. J. Mockaus, kokie dar nepasitenkinimai ir kaltinimai keliami, kadangi visus sprendimus priėmė „Mitnijos“ valdyba. Dar prašneko apie pakankamai neblogą įmonės pelną. Tačiau neva D. J. Mockus jiems atsakė, kad jeigu toks pelnas būtų, pretenzijų niekas nekeltų. Suglumęs ir suprakaitavęs A. Gureckis aiškiai bandė pasisakyti, tačiau nebuvo išgirstas. „Man antrino ir Antanas. Jis tuo metu nusiminęs sėdėjo prie stalo ir palenkęs galvą kažką piešė. Vėliau, jau po jo mirties, tarp kitų užrašų radau lapą, kuriame buvo nupieštas kryžius ir kapas. Supratau, kad tada kavinėje prie stalo mano uošvis tai ir nupiešė“, – prisiminė E. Rumšas.

V. Gureckienė sako, kad praėjus savaitei toje pačioje kavinėje Vievyje A. Gureckis turėjo itin nemalonų pašnekesį su R. Kurlianskiu. „Jis atvyko įsitempęs, prisirūkęs, agresyvus. Tada Antanas pamatė visiškai kitokį jo veidą – ne tą mandagų, paslaugų, kuris visada kreipdavosi: „Gerbiamas Antanai“, o kone nusikaltėlio bruožų turintį žmogų, – teigė pašnekovė. – Jis grasino mano vyrui kalėjimu, ragino siūlyti pinigus, patarinėjo viską užrašinėti ant lapelio. Kaip vėliau pasakojo žentas, R. Kurlianskis neva tiesiai režė Antanui: „Jeigu Mockus tave paleis – tai aš tavęs niekada nepaleisiu.“ Ėmė aiškinti, kad Antanui gresia nuo 6 iki 8 metų kalėjimo, per kuriuos bus perimtas visas mūsų šeimos turtas. Tuo metu R. Kurlianskis Antaną pribloškė savo elgesiu. Jau kiek anksčiau pastebėjau, kad kai kurie koncerno žmonės tuo metu buvo pamėgę rūkyti kažkokias keistas miniatiūrines cigaretes.“

Nebeatlaikė aršaus puolimo

„Ši nusikalstama veika pradėta vykdyti pasitelkiant teisėsaugos pareigūnus. Todėl esu priverstas kreiptis į Lietuvos generalinį prokurorą, norėdamas pranešti apie šalyje veikiančią naują „reketo“ formą, kurios pagalba, tokie asmenys, kaip D. J. Mockus, būdamas vienas iš turtingiausių Lietuvos žmonių, siekia neteisėtai išreikalauti iš manęs turtą. Jis atlieka tokius veiksmus, kurie mane baugina, kelia pavojų man ir šeimos narių gyvybei bei turtui“, – tokiu pareiškimu 2010 metų gegužės 4-ąją A. Gureckis kreipėsi į tuometinį šalies generalinį prokurorą dėl aplaidžių Kauno apygardos prokuratūros darbuotojų veiksmų.

Taip pat A. Gureckis pabrėžė, kad Kauno prokurorai pradėjo ikiteisminį tyrimą dėl jo pareiškimo dėl „Mitnijos“ turto iššvaistymo. Jis teigė, „kad „Mitnijos“ valdybos pirmininkas D. J. Mockus bei keli kiti asmenys pradėjo vykdyti nusikalstamą veiką – ženkliai mažesnėmis nei rinkos kainomis išpardavinėti kilnojamąjį bei nekilnojamąjį bendrovės turtą“. A. Gureckis apgailėstavo, kad šioje byloje neatliekami jokie procesiniai veiksmai. Įdomu, kad D. J. Mockus nebuvo apklaustas bei jo ar kitų asmenų turtui nebuvo pritaikytos laikinos apsaugos priemonės.

Tik vėliau išaiškėjo tikrosios pasyvaus požiūrio priežastys. 2018 m. gegužę paviėšintoje Valstybės saugumo departamento pažymoje, kur įvardinti visi anksčiau „MG Baltic“ užgaidas vykdę politikai bei teisėsaugininkai, skelbta, kad „koncerno atstovai palaikė kontaktus su tuometiniu Kauno apygardos vyriausioju prokuroru Kęstučiu Betingiu – tuo metu minėtoje prokuratūroje buvo atliekamas tyrimas pagal A. Gureckio pareiškimą dėl lėšų grobstymo iš bendrovės „Mitnija“.

Taigi, dauguma to meto teisėsaugininkų į A. Gureckio ir jo žmonos prašymus beveik nesureagavo, tačiau šeimai buvo suduoti dar galingesni smūgiai – pateikti nauji riebūs milijoniniai ieškiniai. Tuometinis Vilniaus apygardos teismo teisėjas Š. Račkauskas priėmė nutartį konfiskuoti visas A. Gureckio šeimai priklausančias transporto priemones. „Verta pastebėti, jog „MG Baltic“ koncernui dirbantys teisininkai nekreipė dėmesio, kad sutuoktinių turtas padalintas. Teisėjas Š. Račkauskas paneigė pasidalijimo sutartį, leido viską areštuoti, areštui dar trūko 30 mln. litų. Teismai jų prašymus tenkino. O viskas, ko prašė mūsų šeima, buvo atmesta. Taigi, išūlus žaidimas vyko į vienus vartus. Regis, turto pasidalijimo sutartis mums nepadėjo, tik suteikė ieškovui galimybę šmeižti“, – šiandien svarsto V. Gureckienė...